

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อธิบดี รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วยและ อัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วอาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดเทียบกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๓ ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๒) รองอธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕
- (๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี
อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับ
เงินเดือนชั้น ๔
- (๔) อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด ให้ได้รับ
เงินเดือนชั้น ๓
- (๕) อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้
ได้รับเงินเดือนชั้น ๒
- (๖) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการได้เลื่อนตำแหน่ง ให้ได้รับ
เงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่ง
ที่เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่
กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งดังกล่าว ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้น
ของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ
เงินเดือนที่ได้รับอยู่”

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย อัยการประจำกอง และตำแหน่งที่เทียบกับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ ก.อ.

อัยการผู้ช่วยผู้ได้รับแต่งตั้งโดยการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกจะคงดำรงตำแหน่งอยู่ได้ต่อเมื่อได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่า อัยการผู้ช่วยดังกล่าวมีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยผู้ใดเป็นอัยการผู้ช่วยมาแล้วเป็นเวลาสองปี และผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ดังกล่าวในวรรคก่อน หรือปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะเป็นอัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๓

“มาตรา ๑๓ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่ง อัยการจังหวัด อัยการประจำกรม อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษ ฝ่ายปรึกษา รองอธิบดี อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่ง ดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อ ทรงแต่งตั้ง”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราช- บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ ความต่อไปแทน

“มาตรา ๒๖ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุก่อน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ตามมาตรา ๒๓ หรือเป็นบุคคลซึ่ง ก.อ. เห็นว่ามีส่วนเสี่ยง หรือ ความประพฤติ หรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการ อัยการ เป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามการสอบคัดเลือกนั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด ได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏต่อ ก.อ. ว่า ผู้นั้นขาดคุณสมบัติ หรือ ฝืนความรู้ตามมาตรา ๒๓ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุก็ดี หรือ มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจาก

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๗

กรณีดังกล่าวนี้ก็ดี ถ้าเป็นข้าราชการอัยการนอกจากตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง ก็ให้
นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน สำหรับตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง ให้
รัฐมนตรีสั่งถอดถอน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระทั่งถึงการใด
ที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการได้รับ
เงินเดือนก่อนถอดถอน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราช-
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) ให้ออก
- (๕) ปลดออก
- (๖) ไล่ออก

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ตาม (๑) (๒)
หรือ (๓)ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็น
การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องนำความ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๓

กราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน ทั้งนี้เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะกราบบังคมทูลเพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้ แต่

(๑) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทนให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ หมวด ๓ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจย์ว่า กระทำความผิดที่จะต้องถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ ก.อ. เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมอง จะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ข) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิด

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๓

อันได้กระทำโดยประมาท และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการต่อไป และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ง) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงทุพพลภาพ และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(จ) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใด ก.อ. ได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๑๑) หรือขาดจากสมาชิกภาพแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง

(๒) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือเพราะเหตุรับราชการนาน ให้ทำได้เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

ทั้งนี้ สำหรับตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลในการให้ออกจากราชการ ”

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ
ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓
และให้ใช้บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ข้าราชการ
อัยการตำแหน่งอัยการผู้ช่วยคนใด ยังไม่ได้รับเงินเดือนในอัตรา
ขั้นต่ำของตำแหน่ง และไม่มีเหตุผลอันไม่สมควรให้ได้รับการ
ขึ้นเงินเดือน ให้ปรับให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่งแทน
การขึ้นเงินเดือน ส่วนข้าราชการอัยการตำแหน่งอัยการจังหวัด
คนใดที่ยังไม่ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่ง คงให้ได้รับ
เงินเดือนต่ำอัตราไปจนกว่าจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนไปถึงขั้นต่ำ
ของตำแหน่ง

ข้าราชการอัยการผู้ใดได้เลื่อนขึ้นรับตำแหน่งในชั้นสูงขึ้น
หากมีผู้ดำรงตำแหน่งและชั้นนั้น ยังได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำ
ของชั้น ก.อ. อาจกำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ใดเลื่อนตำแหน่ง
นั้น ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งก็ได้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา-
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

ชั้น	ขั้น
๑	๒,๓๕๐ - ๒,๕๐๐ - ๒,๖๕๐ - ๒,๘๐๐
๒	๒,๘๐๐ - ๓,๐๐๐ - ๓,๒๐๐ - ๓,๖๐๐ - ๓,๘๐๐ - ๔,๐๐๐ - ๔,๓๐๐
๓	๔,๓๐๐ - ๔,๖๐๐ - ๔,๘๐๐ - ๕,๒๐๐
๔	๕,๒๐๐ - ๕,๗๐๐ - ๖,๒๐๐ - ๖,๗๐๐ - ๗,๒๐๐
๕	๗,๒๐๐ - ๗,๖๕๐ - ๘,๐๐๐
๖	๘,๐๐๐ - ๘,๓๐๐ - ๘,๖๐๐

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้สอดคล้องกัน